

Valtuustoaloite ojitettujen soiden palauttamisesta kosteikoiksi tai vesialueiksi

Espoossa on arviolta tuhatkunta pientä tai vähän suurempaakin ojitettua suota. Ilmastonmuutoksen kannalta ojitettu suo on suurempi hiilidioksidin lähde kuin sama alue kosteikkona, jossa veden pinta on alkuperäisellä tasolla. Ojitetun suon palauttaminen kosteikoksi on sinänsä yksinkertaista, koska tarvitaan vain pohjapato laskuojaan.

ChatGPT kuvailee muutoksen vaikutuksia seuraavasti: ”Kuivatettujen soiden palauttaminen kosteikoiksi voi tuoda useita hyötyjä sekä luonnon monimuotoisuudelle että ihmisten hyvinvoinnille. Tässä on joitakin tapoja, joista voidaan hyötyä kuivatettujen soiden palauttamisesta kosteikoiksi:

1. Luonnon monimuotoisuus: Kuivatetut suot menettävät alkuperäisen kosteikon ekosysteeminsä, mutta palauttamalla ne kosteikkoina ne voivat tukea monia uhanalaisia lajeja ja elinympäristöjä. Kosteikot tarjoavat monimuotoisen elinympäristön monille kasveille, linnuille, hyönteisille, sammakoille ja muille eläimille, jotka ovat sopeutuneet kosteisiin olosuhteisiin. Palautetut kosteikot voivat edistää lajien elinvoimaisuutta, elinympäristöjen palautumista ja biodiversiteetin säilymistä.
2. Vesivarojen hallinta: Kosteikot toimivat luonnollisina veden varastoina. Ne pystyvät säilyttämään suurempia vesimääriä ja hidastamaan veden virtausta. Tämä auttaa ehkäisemään tulvia ja vähentämään eroosiota. Kosteikot myös suodattavat ja puhdistavat vettä, parantavat vedenlaatua ja säilyttävät vesivaroja pitkällä aikavälillä.
3. Hiilinielut ja ilmastonmuutos: Kuivatettujen soiden palauttaminen kosteikoiksi edistää hiilinielujen luomista. Suot ovat tärkeitä hiilen varastoja, ja kosteikkoina ne sitovat enemmän hiilidioksidia maaperään kuin kuivatettuina. Palautetut kosteikot voivat auttaa vähentämään ilmakehän hiilidioksidipitoisuutta ja ilmastonmuutosta.
4. Virkistyskäyttö ja matkailu: Kosteikot tarjoavat ainutlaatuisia maisemia ja luontokokemuksia. Ne voivat houkutellessa luontomatkailijoita ja tarjota mahdollisuuksia retkeilyyn, lintuharrastukseen, kalastukseen ja muuhun virkistyskäyttöön. Kosteikot voivat myös tarjota paikallisyhteisöille ekologisia palveluja ja edistää paikallistaloutta.”

Kun maankäytön vaikutus hiilinielujen pienenemiseen on merkityksellinen, voitaisiin soiden palauttamista käyttää kompensoimaan Espoon yhdyskuntarakentamisen aiheuttamaa luontoalueiden vähenemistä. Monet suot ovat alun perin olleet lampia tai järviä. Myös palauttaminen vesialueeksi on yksi vaihtoehto. Rannan läheisyys parantaa asumisviihtyvyyttä ja nostaa tonttien arvoa, joten siihen tarjoutuu myös taloudellisia edellytyksiä.

Edellä olevaan viitaten ehdotan, että kaupunki selvittäisi, mitkä ojitetut suoalueet olisi tarkoituksenmukaista palauttaa kosteikoiksi tai vesialueiksi ja miten tämä kussakin tapauksessa parhaiten tapahtuisi.

Espoossa 12 päivänä kesäkuuta 2023 Jouni J Särkijärvi

Laakso Mikko

Vehmanen Emma-Stina

Elo Simon

Aaltonen Juri

Karimäki Johanna

Pentikäinen Aulikki

Markkula Markku

Aro Olli

Laiho Mia
Nevanlinna Risto
Löyttyniemi Meri
Nores Mia
Partanen Henna
Wacklin Sami
Vanhanen Joel
Keisteri-Sipilä Elli
Kauste Mika
Havu Isto
Kajava Henna
Ülle Auli
Valle Jaana
Kilpijoki Kerttu-Liisa
Seppälä Peppi
Elo Tiina
Kivekäs Liisa
Ruoho Veera
Saramäki Sara
Hyrkkö Saara
Koponen Noora
Laakso Ville
Katainen Mervi
Siivola Marjaana
Hopsu Inka
Cederlöf Karin
Juuti Sini
Poutala Mika
Järvenpää Kaarina